EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

15. september 2005 *

Liidetud kohtuasjades C-281/03 ja C-282/03,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel College van Beroep voor het bedrijfsleven'i (Madalmaad) 26. juuni 2003. aasta otsustega esitatud eelotsusetaotlused, mis saabusid Euroopa Kohtusse 30. juunil 2003, menetlustes

Cindu Chemicals BV (C-281/03),

Rütgers VFT AG,

Touwen & Co. BV,

Pearl Paint Holland BV,

Elf Atochem Nederland BV,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

Zijlstra & Co. Verf BV,

Chemische Producten Struyk & Co. BV,

Van Swaay Schijndel BV,

Houtbereiding G. Rozendaal BV,

Arch Timber Protection BV (C-282/03)

versus

College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,

menetluses osales:

Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris ja G. Arestis (ettekandja),

kohtujurist: F. G. Jacobs,
kohtusekretär: vanemametnik M.-F. Contet,

arvestades kirjalikus menetluses ja 27. jaanuari 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— Cindu Chemicals BV jt, esindaja: advokaat N. S. J. Koeman,

— Arch Timber Protection BV, esindajad: advokaadid J. P. L. van Marissing ja N. G. Engering,

— College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, esindaja: advokaat R. J. M. van den Tweel,

— Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal, esindaja: advokaat F. F. Scheffer,

— Madalmaade valitsus, esindajad: H. G. Sevenster ja J. G. M. van Bakel,

— Taani valitsus, esindaja: J. Molde,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: F. Simonetti ja M. van Beek,

olles 17. märtsi 2005. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlused käsitlevad nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivi 76/769/EMÜ liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta seoses teatavate ohtlike ainete ja valmististe turustamise ja kasutamise piirangutega (EÜT L 262, lk 201; ELT eriväljaanne 13/03, lk 317), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiviga 94/60/EÜ (EÜT L 365, lk 1; ELT eriväljaanne 13/13, lk 340), tõlgendamist.

2 Eelotsusetaotlused esitati ohtlike ainete turuleviimise ja kasutamise lubamise otsuseid puudutavates kohtuvaidlustes, mille hagejateks olid ühes kohtuasjas Cindu Chemicals BV, Rütgers VFT AG, Touwen & Co. BV, Pearl Paint Holland BV, Elf Atochem Nederland BV, Zijlstra & Co. Verf BV, Chemische Producten Struyk & Co. BV, Van Swaay Schijndel BV ja Houtbereiding G. Rozendaal BV ning teises kohtuasjas Arch Timber Protection BV ning kostjaks mõlemas College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (pestitsiidide heakskiitmisega tegelev amet, edaspidi „CTB").

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

Direktiiv 76/769

3 EMÜ asutamislepingu artikli 100 (muudetuna EÜ asutamislepingu artikkel 100, muudetuna nüüd EÜ artikkel 94) alusel vastu võetud direktiiv 76/769 kehtestab teatavate ohtlike ainete ja valmististe turustamist ja kasutamist piirava korra. Direktiivi esimese kuni viienda põhjenduse kohaselt on direktiivil mitmeid eesmärke, nimelt avalikkuse, eriti selliseid aineid kasutavate inimeste kaitse, keskkonna ja inimelu kvaliteedi kaitse ning kehtivatest siseriiklikest eeskirjadest, mis erinevad üksteisest selliste ainete turustamise ja kasutamise tingimuste osas, tulenevate ühisturu sisseseadmisele ja toimimisele otsest mõju avaldavate kaubandustõkete kõrvaldamine.

4 Direktiivi artikkel 1 täpsustab, et kõnealune direktiiv käsitleb I lisas loetletud ohtlike ainete ja valmististe turustamise ja kasutamise piiramist ühenduse liikmesriikides, ilma et see piiraks muude asjakohaste ühenduse sätete kohaldamist. Nimetatud direktiivi artikkel 2 sätestab, et „[l]iikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et lisas loetletud ohtlikke aineid ja valmistisi võidakse turustada või kasutada üksnes käesolevas direktiivis määratletud tingimustel".

5 Direktiivi 76/769 I lisa loetleb ohtlikud ained ja valmistised ning nende turustamisele ja kasutamisele kehtestatud piirangud. Nimetatud lisa on korduvalt muudetud, eelkõige selleks, et lisada sellesse nimekirja muid ohtlikke aineid ja valmistisi.

6 Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiviga 89/677/EMÜ, millega kaheksandat korda muudetakse direktiivi 76/769 (EÜT L 398, lk 19; ELT eriväljaanne 13/10, lk 86), lisati nimetatud I lisasse punkt 20 — arseeniühendid. Viimati nimetatuid ei tohi punkti 20 lõike 1 punkti b kohaselt kasutada selliste ainetena ega valmististe koostisosadena, mida tarvitatakse puidu kaitseks. Sel juhul ei kehti keeld siiski CCA-tüüpi (vask-kroom-arseen) anorgaaniliste soolade lahuste suhtes, mida kasutatakse tööstuslikes paigaldistes, kus puitu vaakumi või rõhu abil immutatakse. Lisaks sellele võivad liikmesriigid lubada oma territooriumil kasutada DFA-tüüpi (dinitrofenool-fluor-arseen) valmistisi, mis on ette nähtud elektrikaableid hoidvate juba paigaldatud puitpostide kohapealseks taastöötluseks. Selliseid valmistisi peavad kasutama spetsialistid, rakendades vaakumit või rõhku. Lõpuks täpsustab nimetatud punkti 20 lõige 2, et nimetatud ühendeid „ei tohi kasutada selliste ainetena ega valmististe koostisosadena tööstusvete käitlemiseks, olenemata nende kasutusviisist".

7 Direktiiviga 94/60 lisati direktiivi 76/769 I lisasse punkt 32 — ained ja valmistised, mis sisaldavad kreosooti, kreosootõli või kivisöetõrva destillaate. Lisa punkt 32.1 sätestab, et nimetatud aineid ei tohi kasutada puidu töötlemiseks, kui need

sisaldavad benso-a-püreeni kontsentratsioonis, mis ületab 0,005% massist, või vees ekstraheeruvaid fenoole kontsentratsioonis, mis ületab 3% massist, või mõlemat. Lisaks sellele ei tohi turustada selliselt töödeldud puitu. Erandina võidakse neid aineid punkti 32.1 punkti i kohaselt kasutada puidu töötlemiseks tööstuspaigaldistes, kui need sisaldavad benso-a-püreeni ja vees ekstraheeruvaid fenoole eespool nimetatud piirmäärades. Lõpuks lubatakse nimetatud punkti 32.1 punkti ii kohaselt vastavalt punktile i töödeldud puitu, mida turustatakse esmakordselt, üksnes erialaseks ja tööstuslikuks kasutamiseks, näiteks raudteel.

Direktiiv 98/8/EÜ

8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiviga 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist (EÜT L 123, lk 1; ELT eriväljaanne 03/23, lk 3), püütakse luua eeskirjade raamistik, mis käsitleb biotsiidide jaoks loa andmist ja nende turuleviimist kasutamiseks liikmesriikides ja millega kehtestatakse ühenduse tasandil positiivne nimekiri nendest toimeainetest, mida võib biotsiidides kasutada.

9 Direktiivi 98/8 preambuli 26. põhjenduses on täpsustatud, et „käesoleva direktiivi, eelkõige selle läbivaatamisprogrammi täielik rakendamine võtab veel mitu aastat, seetõttu nähakse direktiiviga 76/769/EMÜ ette täiendav raamistik positiivse nimekirja kehtestamiseks, piirates teatavate toimeainete ja neid sisaldavate toodete või tooterühmade turuleviimist ja kasutamist".

10 Direktiivi 98/8 artikli 2 lõike 1 punkt a määratleb nimetatud direktiivi tähenduses „biotsiidid" kui „toimeained ja valmistised, mis sisaldavad üht või enamat toimeainet niisuguses vormis, nagu need toimetatakse kasutajale, ja mis on ette nähtud kahjulike organismide keemiliste või bioloogiliste vahenditega hävitamiseks, tõrjeks, kahjutuks muutmiseks, nende toime ärahoidmiseks või muul viisil nende vastu võitlemiseks". Nimetatud säte näeb muu hulgas ette, et täielik nimekiri 23 tooteliigist koos iga liigi suunava kirjeldusega on toodud direktiivi V lisas.

11 Direktiivi 98/8 artikli 5 lõike 1 punkt a sätestab, et liikmesriigid annavad biotsiidile loa ainult juhul, kui „selles sisalduv(ad) toimeaine(d) on loetletud I või IA lisas ja kõik nendes lisades ettenähtud nõuded on täidetud".

12 Nimetatud direktiivi üleminekumeetmeid kehtestava artikli 16 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Erandina artikli 3 lõikest 1, artikli 5 lõikest 1 ja artikli 8 lõigetest 2 ja 4 ja ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist, võib liikmesriik 10 aasta jooksul [alates 14. maist 2000] jätkuvalt kohaldada oma senist korda või praktikat biotsiidide turuleviimiseks. Eelkõige võib ta oma siseriiklike eeskirjade kohaselt lubada oma territooriumil turule viia biotsiidi, mis sisaldab selle tooteliigi osas I või IA lisas loetlemata toimeaineid. Sellised toimeained peavad olema [14. maiks 2000] turule viidud muudel eesmärkidel kui need, mis on määratletud artikli 2 lõike 2 punktides c ja d kasutatava biotsiidi toimeainetena."

Siseriiklikud õigusnormid

13 Madalmaade 1962. aasta pestitsiidiseadus (Bestrijdingsmiddelenwet 1962, *Stb.* 1962, nr 288, edaspidi „1962. aasta seadus") sätestab pestitsiidide turuleviimise ja kasutamise loa andmise korra. Seaduse paragrahviga 1b asutatakse sõltumatu haldusorgan CTB, kelle ülesanne on nimetatud seaduse alusel otsustada pestitsiidide jaoks loa andmise taotluste üle ja vajadusel määrata kindlaks väljastatud lubade kehtivusaeg.

14 1962. aasta seaduse paragrahvi 2 kohaselt on Madalmaade Kuningriigi territooriumile keelatud toimetada, seal vallata, ladustada, turule viia või kasutada pestitsiidi, mille puhul ilmneb, et see on nimetatud seaduse kohaselt keelatud. Seaduse paragrahv 3 sätestab, et pestitsiid on lubatud vaid juhul, kui see vastab nimetatud paragrahvis ja sama seaduse paragrahvis 3a toodud üksikasjalikele nõuetele.

15 1962. aasta seaduse paragrahvi 4 kohaselt peab pestitsiidi loa saamise või selle pikendamise taotluse esitamisel kinni pidama teatavatest vormilistest nõuetest, mis on peamiselt toodud pestitsiidide lubamist käsitlevas 1995. aasta määruses (Regeling toelating bestrijdingsmiddelen 1995, *Stcrt.* 1995, nr 41), ja see taotlus vaadatakse läbi vaid siis, kui sellega on kaasas nimetatud seaduses sätestatud tingimustele vastav ja seadusekohane täielik toimik.

16 1962. aasta seaduse paragrahvi 7 alusel tühistab CTB nimetatud seaduse paragrahvis 4 toodud loa eelkõige juhul, kui see ei vasta või enam ei vasta nimetatud seaduse paragrahvides 3 ja 3a toodud või nende alusel kehtestatud nõuetele. Seaduse paragrahvi 8 kohaselt võivad asjaomased isikud sellise otsuse suhtes siiski esitada kaebuse College van Beroep voor het bedrijfsleven'ile.

17 Viimaks, 1998. aastal 1962. aasta seaduse paragrahvi 3a alusel vastu võetud biotsiidide keskkonnaloa tingimusi reguleeriv määrus (Besluit milieutoelatingseisen niet-landbouwbestrijdingsmiddelen, *Stb.* 1998, nr 499) nõuab, et biotsiidi toimeaine kohta tehtaks riskianalüüs keskkonna kaitseks vajalike meetmete määramiseks.

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimus

18 Kohtuasja C-281/03 aluseks olev põhikohtuasi puudutab biotsiide, st mittepõllumajanduslikke pestitsiide, mis sisaldavad toimeainena kivisöetõrva destillaate (kreosoot, kreosootõli), mida kasutatakse puitu kaitsvate ainetena. Kivisöetõrva destillaadid on nimetatud direktiivi 76/769 I lisa punktis 32, mida on muudetud direktiiviga 94/60 (edaspidi „direktiiv 76/769").

19 CTB teatas 1996. aasta veebruaris kivisöetõrva destillaate sisaldavaid biotsiide puudutava loa omanikest põhikohtuasja hagejatele oma kavatsusest esiteks lõpetada kolmeaastase kehtivustähtaja lõppemisel väljastatud luba selles osas, mis puudutas puidukaitsevahendeid juhul, kui töödeldud puit võib otseselt kokku puutuda veega (eelkõige põhjavesi), ja teiseks pikendada viieks aastaks kuivas keskkonnas muuks kasutamiseks antud luba tingimusel, et nimetatud lubade omanikud edastavad ametile üksikasjalikud andmed. Põhikohtuasja hagejad esitasid seejärel CTB-le teatavate aeguma hakkavate lubade pikendamise taotlused.

20 CTB otsustas 1. oktoobril 1999 pikendada karbolineumil ja kivisöetõrval baseeruvate puidukaitsevahendite kasutamist puudutavaid lube kuni 1. juulini 2001.

21 CTB teatas 2000. aastal põhikohtuasja hagejatele esiteks, et nimetatud toodete lubatavuse hinnangu peab püüdma viia kooskõlla direktiivi 98/8 raames ühenduse tasemel sätestatuga ja teiseks peavad asjaomased ettevõtjad neid aineid käsitlevate lubade pikendamiseks pärast 1. juulit 2001 edastama ametile täieliku toimiku, mis sisaldab täpsemaid andmeid nii nende toodete mõju kohta keskkonnale ja inimeste toksikoloogiale kui ka nende ainete kasutajatele tekkivate ohtude kohta.

22 CTB otsustas 27. juulil 2001 tagasiulatuvalt alates 1. juulist 2001 pikendada kivisõetõrva destillaatidel põhinevaid biotsiide puudutavaid lube kuni 1. novembrini 2001.

23 CTB otsustas 25. oktoobril 2001 jätta 1962. aasta seaduse alusel rahuldamata teatavate karbolineumil ja kivisõetõrval põhinevaid puidukaitsevahendeid puudutavate lubade pikendamise taotlused põhjusel, et taotlustele lisatud dokumendid olid puudulikud. Põhikohtuasja hagejad vaidlustasid 9. novembri 2001. aasta kirjaga nimetatud otsused CTB-s, tuginedes peamiselt väitele, et nimetatud seadusega kehtestatud lubade pikendamise taotluse menetlus on vastuolus direktiiviga 76/769.

24 CTB jättis põhikohtuasja hagejate esitatud vaided ameti 25. oktoobri 2001. aasta otsuste peale 28. juuni 2002. aasta otsusega põhjendamatuse tõttu rahuldamata. Nimetatud hagejad esitasid 7. augustil 2002 selle rahuldamata jätmise otsuse peale kaebuse College van Beroep voor het bedrijfsleven'ile, kes pöördus eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtu poole.

25 Kohtuasja C-282/03 aluseks olev põhikohtuasi käsitleb puidu kaitseks kasutatavat biotsiidi nimega „Superwolmanzout-CO", mis sisaldab CCA-ühendeid, mille kohta amet oli Arch Timber Protection BV-le väljastanud kuni 1. juunini 2005 kehtiva loa. Nimetatud ühendeid on mainitud direktiivi 76/769 I lisa punktis 20.

26 CTB tühistas 31. augusti ja 14. septembri 2001. aasta otsustega 1962. aasta seaduse paragrahvi 7 alusel alates 14. märtsist 2002 nimetatud äriühingule väljastatud loa Superwolmanzout-CO kohta ning jättis rahuldamata 1997. aastal nimetatud äriühingu poolt esitatud nimetatud toodet käsitleva loa pikendamise taotluse. Äriühing vaidlustas 11. oktoobri 2001. aasta kirjaga need otsused CTB-s.

27 CTB jättis 2. augustil 2002 Arch Timber Protection BV esitatud vaided 31. augusti ja 14. septembri 2001. aasta otsuste peale põhjendamatuse tõttu rahuldamata. Asjaomane isik esitas 6. augustil 2002 nimetatud rahuldamata jätmise otsuse peale kaebuse College van Beroep voor het bedrijfsleven'ile, kes pöördus eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtu poole.

28 Mõlemas põhikohtuasjas väidavad hagejad, et kuna kõnealused tooted vastavad direktiivis 76/769 sätestatud turustamise ja kasutamise nõuetele, on neil selle direktiivi alusel õigus saada neid tooteid puudutav luba. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates tõstatab see väide küsimuse, kas nimetatud direktiiv sätestab selles nimetatud ainete osas ammendavad normid või võimaldab vastupidi liikmesriikidel määrata selles valdkonnas siseriiklikul tasemel 1962. aasta seaduses sätestatu taolisi lisatingimusi.

29 Kuna College van Beroep voor het bedrijfsleven leidis, et direktiiv 76/769 ei anna selget vastust küsimusele, kas liikmesriigid võivad nimetatud direktiivi I lisas nimetatud ainete turuleviimise ja kasutamise suhtes kehtestada muid kui selles nimetatud tingimusi, otsustas ta menetluse peatada ning esitada mõlemas kõnealuses kohtuasjas Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiiv [76/769] lubab liikmesriigil kehtestada lisatingimusi sellise biotsiidi turuleviimise ja kasutamise suhtes, mille toimeaine on direktiivi I lisas nimetatud?"

30 Euroopa Kohtu presidendi 28. augusti 2003. aasta määrusega liideti kohtuasjad C-281/03 ja C-282/03 kirjaliku ja suulise menetluse ning kohtuotsuse huvides.

Eelotsuse küsimus

31 On selge, et põhikohtuasjas kõne all olevatele biotsiididele kohaldatakse direktiivi 76/769 lisa I punkte 20 ja 32.

32 CTB ja Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal (eluskeskkonna kaitse ja loodushoiu sihtasutus Maas ja Waal, edaspidi „sihtasutus") ning Madalmaade ja Taani valitsus väidavad, et põhikohtuasjas kõne all olevate biotsiidide kasutamist reguleerib direktiiv 98/8 — mis on eriseaduseks direktiivi 76/769 suhtes, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus palus tõlgendada —, mis lubab liikmesriikidel igal juhul asjaomaste toodete turuleviimise ja kasutamise suhtes kehtestada rangemaid nõudeid.

33 Niivõrd, kuivõrd direktiiv 76/769 sisaldab sätteid, mis puudutavad põhikohtuasjas kõnealuseid biotsiide, mis vastavad direktiivi 98/8 artikli 2 lõike 1 punkti a määratlusele ning mille suhtes viimati nimetatud direktiiv kujutab eriseadust, peab Euroopa Kohus esiteks otsustama nende kahe direktiivi vahelise seose üle ning eelkõige määrama kindlaks, millist mõju avaldab direktiiv 98/8 käesoleval juhul direktiivi 76/769 kohaldamisele.

34 Siinkohal tuleb meenutada, et direktiivi 98/8 artikli 5 lõike 1 punkt a sätestab, et liikmesriigid annavad biotsiidile loa ainult juhul, kui selles sisalduvad toimeained on loetletud I või IA lisas ja kõik nendes lisades ettenähtud nõuded on täidetud.

35 Niisiis, nagu märgib kohtujurist oma ettepaneku punktis 62, on tõendatud, et põhikohtuasja asjaolude toimumise ajal ei olnud direktiivi 98/8 I ja IA lisa veel vastu võetud. Järelikult ei või liikmesriigid sellele direktiivile tuginedes kuidagi reguleerida kõnealuste biotsiidide lubamist, kuna selles direktiivis ette nähtud ühtlustamist ei olnud nendeks kuupäevadeks täielikult lõpule viidud (vt selle kohta 15. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-443/02: Schreiber, EKL 2004, lk I-7275, punkt 20).

36 Lisaks, kuigi direktiivi 98/8 artikli 16 lõige 1 näeb ette kümneaastase üleminekuaja, mil liikmesriigid võivad jätkuvalt kohaldada oma senist korda või praktikat biotsiidide turuleviimiseks, peavad liikmesriigid samas siiski jätkama muude ühenduse õigusnormide järgimist. Siinkohal tuleneb nimetatud direktiivi 26. põhjendusest, et direktiivi täieliku rakendamiseni, mis võtab arvatavasti veel mitu aastat, nähakse direktiiviga 76/769 ette täiendav raamistik biotsiidides kasutada lubatud

toimeainete positiivse nimekirja kehtestamiseks, piirates teatavate toimeainete ja teatavate toodete turuleviimist ja kasutamist. Lisaks sätestab direktiivi 98/8 artikli 1 lõike 3 punkt a, et kõnealust direktiivi kohaldatakse, „ilma et see piiraks asjakohaste ühenduse sätete või nendega kooskõlas võetud meetmete kohaldamist [eelkõige direktiivi 76/769 suhtes]".

37 Järelikult, kui liikmesriik soovib sellel üleminekuajal reguleerida direktiivi 76/769 kohaldamisalasse kuuluvate toodete turuleviimist ja kasutamist, peavad siseriiklikud õigusnormid olema kooskõlas nimetatud direktiiviga.

38 Kõigest eeltoodust järeldub, et vastupidi CTB, sihtasutuse ning Madalmaade ja Taani valitsuse väidetele ei mõjuta direktiiv 98/8 käesoleval juhul direktiivi 76/769 kohaldamist.

39 Seega tuleb — nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus seda ka palus — analüüsida direktiiviga 76/769 saavutatud ühtlustamisastet, et otsustada, kas see lubab liikmesriikidel sätestada siseriiklikul tasandil 1962. aasta seaduses sätestatu taolisi lisatingimusi kõnealuse direktiivi I lisas toodud biotsiidide toimeainete turuleviimise ja kasutamise kohta.

40 Sihtasutuse ning Madalmaade ja Taani valitsuse sõnul lubab nimetatud direktiiv, millega toimub vaid minimaalne ühtlustamine, liikmesriikidel kehtestada lisatingimusi.

41 Siinkohal tuleb meenutada, et direktiiv 76/769 tugineb EMÜ asutamislepingu artiklile 100 ja et sellele direktiividega 89/677 ja 94/60 tehtud hilisemad muudatused, millega direktiivi I lisasse lisati arseeni ja kreosooti käsitlevad punktid 20 ja 32, tuginevad õiguslikult EMÜ asutamislepingu artiklile 100a (muudetuna EÜ asutamislepingu 100a, nüüd muudetuna EÜ artikkel 95) ning EÜ asutamislepingu artiklile 100a. Nimetatud artiklitega püütakse ühisturu sisseseadmiseks ja toimimiseks liikmesriikide õigusakte ühtlustada.

42 Teiseks tuleneb direktiivi 76/769 neljandast ja viiendast põhjendusest, et see direktiiv kujutab endast ühtlustamismeedet, millega püütakse kõrvaldada liikmesriikide erinevatest eeskirjadest tulenevaid kaubandustõkkeid, mis avaldavad otsest mõju ühisturu sisseseadmisele ja toimimisele.

43 Järelikult tuleneb nii nimetatud direktiivi õiguslikust alusest kui ka selle põhjendustest, et selle eesmärk on kõrvaldada ühisturul tõkked põhikohtuasjas kõne all olevate toodete kaubavahetusele.

44 Niisiis, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 37 leidis, ei saaks direktiivi 76/769 eesmärki saavutada, kui liikmesriikidel oleks õigus laiendada selles sätestatud kohustusi. Direktiivi sätted on ammendavad ning liikmesriigi poolt muude peale nimetatud direktiivis ette nähtud meetmete jõushoidmine või vastuvõtmine on vastuolus direktiivi eesmärgiga (vt selle kohta 5. aprilli 1979. aasta otsus kohtuasjas 148/78: Ratti, EKL 1979, lk 1629, punktid 25–27, ja 14. oktoobri 1987. aasta otsus kohtuasjas 278/85: komisjon *vs.* Taani, EKL 1987, lk 4069, punkt 22).

45 Direktiivi 76/769 sellist tõlgendust toetab ka selle artikkel 2, mis sätestab, et „[l]iikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et lisas loetletud ohtlikke aineid ja valmistisi võidakse turustada või kasutada üksnes käesolevas direktiivis määratletud tingimustel". Selle artikli sõnastusest tuleneb ka, et kui aine või toode

on toodud nimetatud direktiivi lisas, võivad liikmesriigid nende turuleviimisele või kasutamisele kehtestada vaid nimetatud lisas sätestatud tingimusi.

46 Direktiivi 76/769 artikli 1 kohaselt käsitleb direktiiv siiski selles toodud ohtlike ainete ja valmististe turuleviimise ja kasutamise piiramist „ilma, et see piiraks muude asjakohaste ühenduse sätete kohaldamist". Järelikult juhul, kui on kohaldatavad muud ühenduse sätted, mis kehtestavad eritingimused nimetatud ainete ja valmististe turuleviimise ja kasutamise kohta, tuleb nendega arvestada.

47 Viimaks tuleb täpsustada, et kui liikmesriik soovib olukorras, kus direktiiv tugineb EÜ artiklile 95, siiski jätta jõusse või kehtestada ühtlustamise direktiivis sätestatust erinevaid siseriiklikke sätteid, mis puudutavad eelkõige keskkonnakaitset, on neil nimetatud artikli lõike 4 või 5 alusel võimalik teatada Euroopa Ühenduste Komisjonile nendest sätetest ja nende jõussejätmise või kehtestamise põhjustest.

48 Nagu aga kohtujurist oma ettepaneku punktis 76 märkis, on Madalmaade Kuningriik kaks korda palunud, et komisjon võtaks EÜ artikli 95 kohaselt vastu kreosooti käsitlevate õigusnormide teatavaid aspekte puudutavad otsused, mida komisjon ka tegi, kuid millel tõsi küll ei ole mingit seost põhikohtuasjas kõne all olevate siseriiklike sätetega.

49 Sellises olukorras peab esitatud küsimusele vastama, et direktiivi 76/769 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigil kehtestada sellise biotsiidi turuleviimise ja kasutamise suhtes, mille toimeaine on direktiivi I lisas nimetatud, muid kui selles direktiivis sätestatud tingimusi, ilma et see piiraks muude selle toote suhtes eritingimusi kehtestavate asjaomaste ühenduse õigusnormide kohaldamist.

Kohtukulud

50 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiivi 76/769/EMÜ liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta seoses teatavate ohtlike ainete ja valmististe turustamise ja kasutamise piirangutega, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiviga 94/60/EÜ, tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigil kehtestada sellise biotsiidi turuleviimise ja kasutamise suhtes, mille toimeaine on direktiivi I lisas nimetatud, muid kui selles direktiivis sätestatud tingimusi, ilma et see piiraks muude selle toote suhtes eritingimusi kehtestavate asjaomaste ühenduse õigusnormide kohaldamist.

Allkirjad